

Comomeer en omringende dalen

Jaargang 2010, nr. 3

¹ Tekst Ruud Metselaar – www.comomeerinfo.nl

Een wandeling van Segna naar Naro

Een aardige, maar minder bekende wandelroute loopt van Segna naar Naro v.v. Minder bekend waarschijnlijk omdat het beginpunt buiten de doorgaande routes ligt. We bereiken Segna door vanuit Gravedona de weg omhoog naar Peglio te volgen tot de huizen van S. Carlo. In dit gehucht volgen we rechtsaf de smalle asfaltweg (één auto breed) tot het eindpunt Segna (op ca 400 m hoogte). Meteen vóór de eerste huizen van het dorp is links een parkeerplaats. Iets verderop in de straat ziet u het kerkje van S. Lorenzo, dat echter meestal gesloten is. Mocht het open zijn dan is het de moeite waard even te kijken naar de fresco's in de apsis, die al in 1593 worden vermeld.

Voor de wandeling omhoog, die eindigt in Naro, slaan we onmiddellijk na het eerste huis grenzend aan de parkeerplaats, links af. Aan het begin van de route over het muilezelpad staat een kaart van de zogenaamde Percorso Vita. Langs de wandelroute zijn namelijk 10 plaatsen, aangegeven door blauwe bordjes, waar men met behulp van eenvoudige toestellen fitness

¹ Verzoeken om toezending per email aan: r.metselaar@comomeerinfo.nl

oefeningen kan doen. Maar vergis u niet, de tocht omhoog klimt van het begin tot het eind en geeft ruimschoots mogelijkheid om uw energie kwijt te raken. Een paar goede, waterdichte schoenen met profielzolen zijn aan te bevelen.

rechts: De kerk van S. Croce in Naro

Het eerste stuk loopt evenwijdig aan het meer en biedt voortdurend een schitterend uitzicht. Al spoedig gaat de weg over een bruggetje (tussen 1 en 2) en vervolgens kruist ze de grote pijpleiding die het water van de berg omlaag voert naar de elektrische centrale die in Gravedona naast het palazzo Gallio ligt. Wat verderop buigt het pad rechtsaf door de valle Merasc. Op het kaartje ziet u dat er op meerdere plaatsen langs de route picknicktafels zijn geplaatst. Na een goed uur klimmen, bereiken we het eindpunt Naro (op ca 670 m hoogte). Het pad eindigt op enkele tientallen meters van het dorp, op de asfaltweg die het dorp verbindt met Peglio. Naro vormde al in de 13^e eeuw een onafhankelijke commune, maar door de pest en de emigratie werd de bevolking gedecimeerd.

Iets boven het eindpunt van de wandeling ligt het kerkje van S. Croce, te bereiken door het dorp even in te lopen. Jammer genoeg is ook dit kerkje vrijwel altijd gesloten. Jammer want het heeft fraaie fresco's uit 1529 van vader en zoon Andrea en Sigismondo De Magistris². Typierend voor ook dit bergdorp is de aanwezigheid in de kerk van een afbeelding van S. Rosalia, de beschermheilige van Palermo en de stad waar de vele emigranten heen trokken op zoek naar werk.

Aan het eindpunt wacht een bankje waarop we krachten kunnen verzamelen voor de terugtocht.

² Zie mijn boek De Tre Pievi en het Valchiavenna betreffende deze kunstenaars.